

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Монтана, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОНТАНА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КРАСИМИР СЕМОВ**

при участието на секретаря **ТОДОРА ВЛ. ЙОРДАНОВА**
като разгледа докладваното от **КРАСИМИР СЕМОВ** Административно наказателно дело № 20221630201437 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59, ал.1 и сл. от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.).

С Наказателно постановление № 000886/13.09.2022г. на Директор **НАЦИОНАЛНО ТОЛ УПРАВЛЕНИЕ (НТУ)** към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), гр.София, е наложено на **Д. А. П.** с посочен адрес в гр.В., област Монтана, административно наказание - глоба в размер на 300 (триста) лева на основание чл.179, ал.3 от ЗДвП, за нарушение по чл.179, ал.3 вр. с чл.139, ал.6 от ЗДвП.

Недоволен от наказателното постановление **Д. А. П.** моли да бъде отменено с наведени доводи за това, че е закупил нова винетка, заради неволно допуснатата грешка, и е заплатил дължимата компенсаторна такса.

Въззиваемата страна чрез юрисконсулт **Т.Г.** излага доводи за потвърждаване на НП, прави се искане и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Доказателствата по делото са писмени и гласни. Съдът като ги обсъди поотделно и в тяхната съвкупност, намира жалбата за допустима и основателна.

Жалбата е допустима тъй като е подадена в законния срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

На 11.04.2022г. в 14:00 часа, на път II-44, км 5+800, от страна на контролни органи е извършена проверка на пътно превозно средство с рег. № xxx, лек автомобил, марка „Ф.“, модел „М.“, с обща технически допустима максимална маса 2510 кг, управлявано от Д. А. П..

В хода на така извършената проверка е установено, че на 29.03.2022г., в 10:55:36 часа, горепосоченото пътно превозно средство (ппс) с регистрационен № xxx попада в категорията на пътно превозно средство, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл.10, ал.1, т.1 от Закона за пътищата (ЗП). Цитираното превозно средство е засечено на 29.03.2022г., в 10:55:36 часа, по път I-1, километър 113+188, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ппс не е заплатена пътна такса, съгласно чл.10, ал.1, т.1 от ЗП.

Като място на нарушението е посочен път I-1, километър 113+188 (Граница Румъния - о.п. Видин - Димово - Ружинци - Белотинци - о.п. Монтана - о.п. Враца - Мездра - Ботевград - Горни Богров - ок.п. София - Даскалово - о.п. Дупница - о.п. Благоевград - о.п. Симитли - Кресна - Кулата - граница Гърция), за който се събира такса за ползване на пътната инфраструктура - пътна такса, съгласно Приложение № 2 към т.2 на Решение № 959 на Министерския съвет от 31.12.2018г. за утвърждаване на Списък на републиканските пътища, за приемане на Списъка на републиканските пътища, за които се събира такса за ползване на пътната инфраструктура - винетна такса, и за определяне на съоръжение, за което се събира такса по чл.10, ал.4 от ЗП за ползване на отделно съоръжение по републиканските пътища.

За извършеното административно нарушение е генериран доказателствен запис (доклад) от електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП, който заедно с приложените към него статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения - видеозаписи, представлява доказателство за отразените в него обстоятелства относно пътното превозно средство, неговата табела с регистрационен номер, датата, часа и мястото на движение по участък от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа и местонахождението на техническото средство (контролно устройство с идентификатор № 40052) - част от системата.

За извършеното административно нарушение е съставен АУАН № 000886/29.03.2022 от 11.04.2022г. и е връчен на нарушителя на 11.04.2022г., което е удостоверено с негов подпис. АУАН е съставен от св.М. Д. Х., инспектор в сектор „Контрол и правоприлагане“ - Велико Търново в НТУ, в присъствието на св.С. М. С..

В хода на образуването административнонаказателно производство, като доказателство е създаден и приложен към настоящата преписка доклад от електронната система по чл.167а, ал. 3 от ЗДвП, доказващ обстоятелството, че ппс с рег. № xxx е с обща технически допустима максимална маса до 3500 кг и е засечено на 29.03.2022г., в 10:55:36 часа, по път I-1, километър 113+188, като за посоченото ппс е регистрирано тип нарушение - няма валидна винетка. Приложени са и статични изображения във вид на снимков материал, удостоверяващи движението на процесното превозно средство върху посочения по-горе път на дата 29.03.2022 г., в 10:55:36 часа.

На нарушителя е предоставена възможност да направи възражения при съставяне на акта за установяване на административно нарушение, като такива не са вписани. Предоставена е и възможност да направи писмени възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН, като такива не са постъпили.

Жалбоподателят Д. А. П., излага следните доводи против обжалваното НП:

Не оспорвам изложената фактическа обстановка в наказателното постановление, а именно, че на 11.04.2022 год., на път II-44, км 5+800 ми е извършена проверка на пътно превозно средство с рег. № xxx, вид - лек автомобил, марка – „Ф.“, модел - М., с обща техническа допустима максимална маса 2510 кг, което управлявах лично, както и че съм управлявал посоченото по-горе мпс на път, за който е предвидено заплащане на винетна такса за ползването му. Оспорвам твърдението, че съм управлявал посоченото по-горе моторно превозно средство без заплатена винетна такса. Запознат съм с регламента на чл.139, ал.6 от ЗДвП, а именно, че водачът на пътно превозно средство е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да заплати таксата по чл.10, ал.1, т.1 от Закона за пътищата в случаите, когато такава е дължима според категорията на пътното превозно средство, освен когато таксата е заплатена от трето лице.

На 02.03.2022 год. в 10:43 часа, извърших преводно нареждане чрез

мобилното приложение на Обединена Българска Банка по сметка на Агенция пътна инфраструктура, в размер на 97.00 лева за заплащане на електронна винетка за притежавания от мен лек автомобил с рег. № xxx. Поради тази причина, бях с вътрешно убеждение, че управлявам лек автомобил, за който съм заплатил годишна винетна такса, валидна от 02.03.2022 год. до 01.03.2023 год.

От връчения ми на 11.04.2022 год. акт за установяване на административно нарушение № 000886/29.03.2022 год., разбрах, че е допусната очевидна фактическа грешка от мен при въвеждане на данните на автомобила ми при плащане на годишна винетна такса, като вместо притежавания от мен лек автомобил с рег. № xxx, е въведено в системата несъществуващ рег. № xxx.

При проверката, която ми бе извършена на 11.04.2022 год., освен цитирания по-горе АУАН ми бяха връчени от М. Д. Х. на длъжност инспектор в сектор „Контрол и правоприлагане – Велико Търново“, в присъствието на свидетеля С. М. С., още два акта, а именно АУАН № 00586/11.04.2022 год. и АУАН № 001651/02.04.2022 год. от 11.04.2022 год.

Когато ми беше извършена проверката на 11.04.2022 год. и ми бяха връчени цитираните по-горе актове, бях изпратен от работодателя ми в командировка. Поради тази причина и предвид служебните ми задължения, първично, без да обмисля в детайли ситуацията и да подам възражения срещу съставените ми актове, заплатих, отново чрез Easy Pay компенсаторни такси - по 70.00 лева на акт, по посочената в разписката по акта банкова сметка с титуляр Агенция „Пътна инфраструктура“. Компенсаторната такса заплатих на 04.05.2022 год., съгласно платежно нареждане, което прилагам като доказателство към жалбата.

Нещо повече, подари факта, че бях в командировка и с цел да преустановя извършване на следващи нарушения докато не бъде установено притежавам или не притежавам валидна винетка за притежавания от мен лек автомобил с рег. № xxx, на същия ден на проверката, на 11.04.2022 год., в 14:27 часа, заплатих повторно електронна винетка за същото моторно превозно средство с валидност от 12.04.2022 год. до 11.04.2023 год. Прилагам и моля да приемете като доказателство по делото заверено копие на разписка за извършено плащане номер: 2000000298221928 с идентификационен номер

на плащането: 220411017370060. Плащането е извършено чрез системата за електронни плащания ePay.bg.

Във връзка с изложеното, един сгрешен символ в регистрационния номер на автомобила, ми струва три акта за установяване на административни нарушения, заплатени три компенсаторни такси по 70.00 лева на акт, закупени два броя годишни винетки по 97.00 лева всяка и три наказателни постановления с по 300.00 лева глоба във всяко едно от тях.

Съгласно чл.10, ал.2 от Закона за пътищата при установено движение по платената пътна мрежа, когато за съответното пътно превозно средство не е заплатена съответната такса по ал.1, водачът на пътното превозно средство, неговият собственик или трето лице може да заплати компенсаторна такса, в който случай същият се освобождава от административнонаказателна отговорност. В този случай се освобождават от административнонаказателна отговорност и всички други лица, които могат да носят такава във връзка с конкретното пътно превозно средство. При връчване на акта и подписване на разписката за връчването му, ми бе разяснено, че ако платя компенсаторната такса в размер на 70.00 лева, ще бъда освободен от административнонаказателна отговорност.

В разписката е посочено, че компенсаторната такса се заплаща при спазване на чл.189е, ал.3 и ал.4 от Закона за движение по пътищата, но за човек, който не е юрист и не разполага с нормативна уредба пред себе си, не става ясно, че срокът за заплащане на компенсаторната такса е 14 - дневен от датата на връчване на акта за установяване на административно нарушение. Ако този срок е преклузивен следва да бъде изрично посочен в разписката в дни и съответно от кога започва да тече.

До връчването на обжалваното наказателно постановление бях с убеждение, че заплащайки компенсаторна такса и нова винетка, съм освободен от административнонаказателна отговорност за деяние, което дори считам, че не съм извършил, а именно управление на лек автомобил без платена винетна такса.

След като разбрах, че при първоначално закупената от мен годишна винетка е объркан един символ от регистрационния номер на притежавания от мен лек автомобил, подадох до Агенция „Пътна инфраструктура“ искане по чл.10а, ал.3б от Закона за пътищата за извършване на корекция на

сгрешената винетка. Прилагам и моля да приемете като доказателство изпратено до мен писмо от АПИ, изпратено от електронната поща на агенцията - correction@bgtoll.bg до личния ми имейл diaprim@gmail.com, с което ме уведомяват, че по моя молба е извършена корекция на сгрешената винетка.

В наказателното постановление е посочено, че съгласно разпоредбата на чл.189е, ал.9 от ЗДвП по административната преписка може да се прилага справка от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, която има доказателствена сила за отразените в нея обстоятелства, доколкото не бъде доказано противното. С изпратеното от мен искане за корекция в допуснатата грешка във винетката, се доказва противното, а именно, че е заплатена винетна такса и то за притежаваното от мен моторно превозно средство.

Във изложената фактическа обстановка в НП № 000886/13.09.2022 год. не се взема в предвид корекцията на винетката, заплащането на компенсаторна такса, нито закупуването на втора винетка за същото превозно средство. Т.е. не са обсъдени смекчаващите вината обстоятелства. Липсва и произнасяне за това налице ли е маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, която липса е самостоятелно основание за отмяна на същото като незаконосъобразно.

АНО е изложил в НП, че съгласно чл.189е, ал.3 от ЗДвП нарушителят разполага с възможността да заплати компенсаторна такса по чл.10, ал.2 от ЗП в 14 - дневен срок от връчване на акта, в който случай същият би се освободил от административнонаказателна отговорност за конкретното нарушение. Компенсаторна такса по АУАН № 000886/29.03.2022 от 11.04.2022 г. не е постъпвала по сметка на АПИ в 14 - дневния срок от връчването на процесния АУАН.

В рамките на съдебното следствие св.М. Д. Х. и св.С. М. С., потвърждават изложените обстоятелства в АУАН.

Бяха приобщени и писмените доказателства по делото, в т.ч. представените от жалбоподателя разписка за извършено плащане № 2000000298221928/11.04.2022г., 14:27 часа на сумата 97 лева, разписка № 0200015571741582/04.05.2022г., 10:19:10 часа за плащане на компенсаторна такса в размер на 70 лева по повод на АУАН № 000886, заявление за промяна

на допусната техническа грешка вх. № 94 – 00 – 174/01.06.2022г., разписка за е – винетка от 02.03.2022г., 10:43 часа, но с посочен рег. № xxx, заявление за възстановяване на не дължимо внесени такси (винетни такси) вх. № 94 – 00 – 175/01.06.2022г. и отговор по повод на последното заявление на жалбоподателя от АПИ, НТУ.

За да установи дали са спазени изискванията на чл.179, ал.3 от ЗДвП и чл.10а, ал.7 от ЗП, съдът изиска данни за регистрацията на л.а. „Ф.М.” с рег. № xxx от Сектор ПП към ОДМВР - Монтана. Последният изпрати на съда изисканата информация с писмо рег. № 996000-3202/08.12.2022г., от която е видно, че жалбоподателя Д. А. П. е собственик по регистрация на процесното мпс, чиято техническа допустима максимална маса е 2510 кг. Съобразявайки данните за регистрация на процесното ппс, настоящия съд установява, че глобата правилно е определена по размер имайки предвид разпоредбата на чл.179, ал.3 от ЗДвП.

Като се имат предвид чл.179, ал.3 вр. с чл.139, ал.6 от ЗДвП и чл.10а, ал.7 от ЗП, правилно е бил определен и субекта на административно наказателната отговорност в лицето на водача Д. А. П..

От приложените по делото Заповед № ЧР – СП – 622/11.08.2022г., Заповед № РД – 11 – 167/08.02.2021г. и Заповед № РД – 11 – 760/19.08.2022г. е видно, че административнонаказващия орган в лицето на Директор НТУ е оправомощен да издава НП за административно нарушение по чл.179, ал.3 от ЗДвП.

Съгласно чл.179, ал.3 от ЗДвП - (Нова - ДВ, бр.6 от 2004г., изм. и доп., бр. 51 от 2007г., изм., бр. 39 от 2011г., бр.105 от 2018г., в сила от 16.08.2019г. по отношение на пътните превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона) – „Водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл.10, ал.1, т.1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 300 лв.

Съгласно чл.189е, ал.2 от ЗДвП – „При установяване на нарушение по чл.179, ал.3 – 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата (компенсаторна такса). Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на

нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта.

Съгласно чл.189е, ал.3 от ЗДвП – „Таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата може да бъде заплатена по банков път или чрез картово плащане, а пред органите по чл.167, ал. 3 – 3б – и в брой, като плащането може да бъде осъществено при извършване на проверката или в срок от 14 дни от връчване на акта за установяване на административно нарушение по чл.179, ал.3 – 3б”.

Съгласно чл.189е, ал.4 от ЗДвП – „В случаите, при които таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата се заплаща след връчване на акта за установяване на административно нарушение, нарушителят следва в платежното нареждане да посочи номера на акта за установяване на административното нарушение”.

Съгласно чл.189е, ал.5 от ЗДвП – „При заплащане на таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата в срока и при условията на ал.3 и 4 и след постъпване на сумата по сметката на Агенция "Пътна инфраструктура", нарушителят се освобождава от административнонаказателна отговорност за конкретното нарушение по чл.179, ал.3 – 3б, установено в акта за установяване на административно нарушение. В тези случаи се освобождават от административнонаказателна отговорност собственикът, вписаният ползвател и водачът за извършеното административно нарушение по чл.179, ал.3 – 3б във връзка с конкретното пътно превозно средство за съответния случай на движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа.

Видно от данните по делото компенсаторната такса във връзка с процесното нарушение е била преведена по сметка на АПИ от жалбоподателя на 04.05.2022г., т.е. след изтичане на 14 – дневния срок от връчване на процесния АУАН, считано от 11.04.2022г. (л.13 от делото). Компенсаторната такса е следвало да бъде платена най-късно до 28.04.2022г. Нарушението е допуснато от жалбоподателя заради неправилно вписване на данните на мпс при закупуване на ел. винетка. Формално са налице условията на чл.5, ал.3 и чл.6, ал.4 от Наредба за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различни категории ппс на база време и на база изминато разстояние, приета с ПМС № 285/10.12.2018г., обн., ДВ, бр.104 от 10.12.2018г., в сила от 14.12.2018г. вр. с чл.139, ал.6 от ЗДвП, но доказателствата по делото са навеждали данни за

обсъждане от административнонаказващия орган (АНО) и за приложение на чл.11 от ЗАНН вр. с чл.9, ал.2 от НК.

Съгласно чл.189з от ЗДвП - (Нов – ДВ, бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.) За нарушенията по този закон не се прилагат [чл.28](#) и [58г от Закона за административните нарушения и наказания](#). При действието на посочената разпоредба, и имайки предвид датата на извършеното процесно нарушение – 29.03.2022г., 10:55:36 часа, чл.3, ал.2 от ЗАНН е неприложим. Но изследвайки обстоятелствата на извършеното нарушение – нарушението е допуснато неволно заради неправилно въвеждане данните на мпс от жалбоподателя при покупка на ел. винетка и е заплатена дължимата компенсаторна такса в размер на 70 лева на 04.05.2022г., през призмата на изискванията на чл.11 от ЗАНН вр. с чл.9, ал.2 от НК, според настоящия съд е бил приложим чл.9, ал.2 от НК, намиращ приложение в АНП по силата на чл.11 от ЗАНН.

Фактът на нарушението е безспорно установен, но като коректив е предвидената в чл.11 от ЗАНН правна възможност, даваща право за преценка на наказващия орган по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, за които се прилагат разпоредбите на общата част на [Наказателния кодекс](#), доколкото в ЗАНН не се предвижда друго. От събраните по делото доказателства се установява, че нарушението е допуснато заради допуснатата техническа грешка при покупката на ел. винетка, след което е налице закупена нова валидна винетка за процесното мпс с правилно отбелязване на рег. номер, и е заплатена дължимата компенсаторна такса, макар и след изтичане на 14 – дневния срок от връчване на процесния акт. Макар и да е извършено нарушението на 29.03.2022г. от жалбоподателя П., няма данни за са настъпили вреди за бюджета, които да обективират понасяне от П. на глоба в размер на 300 (триста) лева. Напротив жалбоподателят е заплатил нова винетка и дължимата компенсаторна такса, макар и след изтичане на 14 – дневния срок от връчване на процесния АУАН. Тези обстоятелства, както и фактът, че нарушението от съответния вид е извършено за първи път, дават основание същото да се третира като такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения по чл.179, ал.3 от ЗДвП, респ. да се изведе правния извод, че извършеното на 29.03.2022г., 10:55:36 часа от П., макар формално и да осъществява признаците на

предвидено в закона административно нарушение по чл.179, ал.3 вр. с чл.139, ал.6 от ЗДвП, неговата обществена опасност е явно незначителна имайки предвид посочените по – горе обстоятелства. Поради изложеното, настоящия съд намира, че следва да бъде приложена разпоредбата на чл.11 от ЗАНН вр. с чл.9, ал.2 от НК. Предвид установените факти, се извежда извода, че наложеното административно наказание очевидно е силно завишено, както и че не съответства на тежестта на нарушението и личността на жалбоподателя.

Настоящият съд не приема, че случаят е маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН, заради действието на разпоредбата на чл.189з от ЗДвП, поради и което не предупреждава нарушителя съгласно чл.63, ал.2, т.2 от ЗАНН.

Жалбоподателят П. не прави искане за присъждане на разноски, поради и което съдът не се произнася в тази насока.

При този изход на делото, искането на юрисконсулт Т.Г. за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, следва да бъде оставено без уважение.

На основание горното и чл.63, ал.2, т.1 вр. с ал.3, т.1 от ЗАНН (изм., бр.109 от 2020г., в сила от 23.12.2021г.), съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 000886/13.09.2022г. на Директор НАЦИОНАЛНО ТОЛ УПРАВЛЕНИЕ (НТУ) към Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), гр.София, с което на Д. А. П. с посочен адрес в гр.В., ул.К. № 5, област Монтана, е наложено административно наказание - ГЛОБА в размер на 300 (триста) лева на основание чл.179, ал.3 лвр. с чл.139, ал.6 от ЗДвП.

ОСТАВЯ без уважение искането на юрисконсулт Т.Г., в качеството му на процесуален представител на въззиваемата страна, за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред АС - Монтана в 14 (четиринадесет) дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – Монтана: _____